

Arrest

nr. 241 148 van 17 september 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 3 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat L. LUYTENS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Met de bestreden beslissing wordt het door verzoekster ingediende verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk bevonden omdat zij reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. Ze luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U hangt het soennitische geloof aan. U bent afkomstig van Aleppo. Rond 18 maart 2013 werd uw echtgenoot B. B. gearresteerd door de Syrische autoriteiten. Na de arrestatie van uw man werd ook u ondervraagd. Later werd gevraagd om het lijk van uw echtgenoot te identificeren. Uw vader ging ernaartoe maar kon het lijk niet identificeren.

In 2016 verliet u samen met uw drie kinderen, A., S. en W., Syrië en reisde jullie door naar Griekenland waar jullie op 12 september 2016 op het eiland Lesbos aankwamen. Op 9 oktober 2016 diende u er een verzoek om internationale bescherming in. Gedurende de eerste zes maanden verbleven jullie in een kamp op Lesbos, vervolgens verbleven jullie drie maanden in een hotel in Moschato, in Athene. In april of juli 2017 werd u er de vluchtelingenstatus toegekend. Door de slechte hygiënische omstandigheden besloot u het hotel te verlaten en naar een huurhuis in Athene te verhuizen waarvoor u 160 euro per maand betaalde.

In Griekenland heeft u in drie Arabische cafés gewerkt waar u 25 euro per dag verdiende om 12 uur te werken. U werd er regelmatig door mannelijke klanten lastiggevalen die uw telefoonnummer wilden, met u wilden afspreken, seks met u wilden of een selfie met u wilden maken. In het eerste café bent u zelf gestopt met werken omdat de uitbater u niet had verdedigd wanneer een vrouw u uitschold en u wou slaan. In het tweede café heeft de uitbater u gevraagd om weg te gaan omdat zijn vrouw jaloers was en in het derde café werd u vier maanden voor uw vertrek uit Griekenland ontslagen omdat u weigerde om bij de klanten te gaan zitten en met hen mee te drinken. Vervolgens heeft u tevergeefs werk gezocht in kapsalons en in cafés. Een job werd u er geweigerd omdat u de Griekse taal niet beheerste.

U stelt dat uw kinderen omwille van financiële redenen slechts drie maanden in Griekenland naar school zijn kunnen gaan. De school zelf was gratis voor de kinderen doch u diende de pennen en schriften van de kinderen zelf te betalen.

Uw oudste dochter heeft in Griekenland drie zelfmoordpogingen ondernomen. De eerste keer wou ze van een berg springen, de tweede keer heeft ze javel gedronken en de derde keer heeft ze ibuprofen ingenomen nadat ze ruzie had met haar vriendin omdat uw dochter met haar vriendje had gesproken en die haar had bedreigd.

In Griekenland werd u bedreigd door uw ex E. J. die een Deense verblijfsvergunning heeft.

Op 13 oktober 2019 verlieten u en uw kinderen Griekenland en reisden jullie richting Frankrijk. In Frankrijk heeft u de Griekse documenten van u en van uw kinderen verscheurd en weggegooid. Hierna reisden jullie door naar België waar u op 18 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. U heeft momenteel een relatie met W. K. die u twee jaar geleden in Griekenland heeft leren kennen en die ongeveer vijf jaar in België woont.

U heeft Griekenland verlaten omdat er geen scholen zijn, geen hulp en geen werk. Tevens stelt u dat u er geen eten, geen onderdak en geen loon kreeg. Ook haalt u aan dat u problemen had om uw elektriciteitsfactuur te betalen. Eveneens verklaart u dat u enorm lang moest wachten om geholpen te worden wanneer u er naar de spoeddienst ging. Daarnaast maakt u melding van een partij die elke week op straat kwam en die mensen aanviel en vernielingen aanrichtte.

In geval van een eventuele terugkeer naar Griekenland vreest u dat uw drie kinderen er niet naar school kunnen. In hoofde van uw oudste dochter S. vreest u dat de mensen haar iets zouden aandoen of dat ze er zelfmoord zou plegen. In hoofde van uw zoon A. vreest u dat hij er niet kan worden behandeld worden voor zijn hartproblemen. En in hoofde van uw jongste dochter W. haalt u aan dat ze astma heeft.

U legt volgende documenten neer: een kopie van uw familieboekje, een kopie van een identiteitskaart op uw naam, kopieën van de Griekse verblijfsvergunningen op uw naam en op naam van uw drie kinderen, kopieën van één pagina van de Syrische paspoorten van uw drie kinderen, een kopie van een uittreksel van gezinssamenstelling van de burgerlijke stand, een kopie van een Deense verblijfsvergunning op naam van uw ex E. J., een kopie van een Griekse elektriciteitsfactuur dd. 15.05.2019, een brief geschreven door uw dochter S. dd. 09.12.2019, kopieën van acht foto's van een betoging en een bundel Griekse medische documenten. Daarnaast stelt u dat uw dochter S. een geluidsfragment heeft ingesproken waarin ze vertelt dat ze psychologische problemen heeft gekregen in Griekenland, dat ze drie zelfmoordpogingen heeft ondernomen, dat ze door een vriendin werd bedreigd en dat ze graag politieagent wil worden zodat ze de mensen kan helpen die in Griekenland niet door de politie konden worden geholpen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Na onderzoek van alle elementen in uw administratieve dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk bevonden.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u en uw kinderen de vluchtelingenstatus hebben verkregen in Griekenland rond april of juli 2017 (CGVS, p. 8 ; documenten 3 & 4).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming in een andere lidstaat van de Europese Unie geniet, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u in de eerste plaats uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder haalt u aan dat in Griekenland geen scholen, geen werk en onvoldoende medische voorzieningen voorhanden zijn (CGVS, p. 9, 10, 14 & 16). Tevens stelt u dat u er geen eten, geen onderdak en geen loon kreeg (CGVS, p. 16). Ook haalt u aan dat u problemen had om uw elektriciteitsfactuur te betalen (CGVS, p. 12).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Uw verklaringen dat uw zoon in Griekenland niet kon worden behandeld voor zijn hartproblemen, dat uw dochter S. er niet naar een psycholoog kon en dat u een keer negen uur heeft moeten wachten op de spoeddienst alvorens u er werd behandeld (CGVS, p. 10 & 14), zijn louter blote beweringen die u niet heeft kunnen staven aan de hand van enig concreet gegeven. Bovendien heeft u geen enkel bewijs van

de verklaarde hartproblemen van uw zoon en van de verklaarde psychologische problemen van uw dochter S. (CGVS, p. 14 & 17). Daarenboven moet worden vastgesteld dat uw zoon in Griekenland daadwerkelijk werd onderzocht. Meer bepaald stelt u dat hij er een soort van MRI heeft ondergaan en dat jullie werden doorverwezen naar een cardioloog (CGVS, p. 16). Uw verklaring dat u niet naar deze specialist bent gegaan omdat dit heel duur was (CGVS, p. 16), is eveneens een louter blote bewering. Bovendien moet worden opgemerkt dat u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS een andere reden voor dit nalaten liet optekenen. Meer bepaald stelde u toen dat de hartproblemen van uw zoon niet konden worden behandeld in Griekenland omdat u er geen documenten had (CGVS, p. 10). Nochtans had u er een verblijfsvergunning aangezien aan u de vluchtelingenstatus werd toegekend (document 4). Tevens moet worden opgemerkt dat de astma van uw jongste dochter in Griekenland wel degelijk werd behandeld. Meer bepaald kreeg ze er een inhalator (CGVS, p. 10). Wat betreft uw verklaring dat S. er niet naar een psycholoog kon omdat er geen psycholoog was in de buurt waar u woonde (CGVS, p. 14), is eveneens een louter blote bewering. Uw verklaring dat u niet met haar naar een psycholoog bent gegaan omdat niets gratis is in Athene (CGVS, p. 14), weet niet te overtuigen. In verband met uw verklaringen dat u op een spoeddienst verschillende uren heeft moeten wachten alvorens te worden geholpen, moet worden opgemerkt dat er veel mensen er aan het wachten waren en dat u er gewoon uw beurt moest afwachten (CGVS, p. 14).

De door u neergelegde bundel Griekse medische documenten tonen eveneens aan dat u er toegang had tot medische diensten. Zo bevatten de eerste drie attesten uw naam en gaan de twee andere attesten die vermoedelijk over uw jongste dochter die aan astma lijdt, hoewel in deze attesten de voornaam "H." wordt gebruikt in plaats van "W.".

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen moet worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u en uw kinderen in Griekenland geen toegang zouden hebben tot de gezondheidszorg.

Aangaande uw verklaring dat er in Griekenland geen scholen zijn, moet worden opgemerkt dat uw drie kinderen in Griekenland effectief naar school zijn gegaan (CGVS, p. 9 & 12). Meer bepaald stelt u dat ze in 2019 gedurende drie maanden naar school zijn gegaan (CGVS, p. 12). Bovendien moet hieromtrent worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen voor de reden waarom ze niet eerder naar school zijn gegaan in Griekenland, inconsistent zijn. Zo verklaart u eerst dat u niet weet waarom ze voordien niet naar school zijn gegaan en stelt u dat u geen documenten had om hen naar school te sturen (CGVS, p. 12). Wanneer u vervolgens wordt geconfronteerd met de vaststelling dat u al in 2017 een status had gekregen en u werd gevraagd waarom uw kinderen in 2018 niet naar school zijn gegaan, antwoordt u dat u twee pogingen had ondernomen om het land te verlaten maar dat u steeds werd opgepakt op de luchthaven (CGVS, p. 12). Gevraagd of dat de reden is waarom uw kinderen voordien niet naar school zijn gegaan, geeft u weer een ander antwoord. Meer bepaald stelt u dat het kwam omdat uw jongste kind niet naar school mocht gaan en u moest thuisblijven om voor haar te zorgen waardoor u niet kon gaan werken (CGVS, p. 13). Wanneer hierna gevraagd wordt of u hiermee bedoelt dat uw kinderen niet naar school konden omwille van financiële redenen bevestigt u dit (CGVS, p. 13). Het is vreemd dat u niet eenduidig de reden kunt aangeven waarom uw kinderen in Griekenland enkel gedurende de laatste drie maanden van hun verblijf naar school zouden zijn gegaan. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Bovendien verklaarde u dat het onderwijs in Griekenland gratis is en dat u de enkel de pennen en schriften – net als de Griekse staatsburgers – zelf diende te betalen (CGVS, p. 13).

Wat betreft uw verklaring dat er in Griekenland geen werk is, moet worden opgemerkt dat u er in drie verschillende Arabische cafés heeft gewerkt (CGVS, p. 9 & 10). Wat betreft uw verklaring dat u gedurende de laatste vier maanden in Griekenland tevergeefs naar werk heeft gezocht maar dat er u geen werk werd gegeven omdat u de Griekse taal niet beheerste (CGVS, p. 11-12), moet worden opgemerkt dat het spreken van de landstaal als voorwaarde om een job uit te oefenen in veel gevallen een redelijke eis is teneinde de veiligheid op de werkvloer te kunnen garanderen.

Uw verklaringen dat u in Griekenland zes of acht maanden niet kon werken omdat uw tas met daarin uw identiteitskaart werd gestolen en u zo lang diende te wachten op een andere identiteitskaart (CGVS, p. 9-10), zijn louter blote beweringen die u niet kunt staven aan de hand van enig concreet gegeven.

In verband met uw verklaring dat u problemen had om uw elektriciteitsfactuur te betalen (CGVS, p. 12), moet worden opgemerkt dat dit een louter economisch probleem is waarvoor er een oplossing werd gevonden. Meer bepaald stelt u dat u het bedrag in stukjes heeft betaald (CGVS, p. 12).

In verband met uw verklaring dat u in Griekenland door een ex werd bedreigd die uw gezicht wilde misvormen (CGVS, p. 12 & 17), moet worden opgemerkt dat dit een louter blote bewering is die u niet heeft kunnen staven aan de hand van enig concreet gegeven. Immers, de kopie van een Deense verblijfsvergunning op naam van E. J. kan geenszins aantonen dat deze man die er is afgebeeld uw ex is en dat hij u zou hebben bedreigd. Zelfs indien deze verklaringen geloofwaardig zouden zijn, quod non, moet worden opgemerkt dat u hieromtrent geen aangifte heeft gedaan bij de politie (CGVS, p. 17). Uw verklaringen voor dit nalaten dat uw ex niets effectiefs heeft gedaan en dat verbale bedreigingen niet worden geloofd door de politie (CGVS, p. 17), kunnen niet worden gevolgd. Immers, ook mondelinge bedreigingen kunnen aangegeven worden bij de politie. Bovendien heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat u voordien naar de politie bent gegaan omwille van seksueel overschrijdend gedrag en dat u toen niet geholpen werd door de politie, zoals u verklaart. Meer bepaald verklaart u dat u in 2017 naar de politie bent gegaan nadat een dronken man uw hand had vastgepakt en tegen u had gezegd om met hem mee te komen (CGVS, p. 17). De politie zei u toen om later terug te komen omdat er geen persoon was die gespecialiseerd was in grensoverschrijdend gedrag (CGVS, p. 17). U hebt dit echter nagelaten (CGVS, p. 17). Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen geenszins dat u zich niet kan beroepen op de bescherming van de autoriteiten in Griekenland tegen de bedreigingen door uw ex.

Wat betreft uw verklaringen dat u in de Arabische cafés regelmatig door mannelijke klanten werd lastiggevallen die uw telefoonnummer wilden, met u wilden afspreken, seks met u wilden of een selfie met u wilden hebben, moet eveneens worden opgemerkt dat u hiermee niet naar de politie bent gegaan (CGVS, p. 16) waardoor u weerom niet heeft kunnen aantonen dat u zich niet kan beroepen op de bescherming van de autoriteiten in Griekenland.

Wat betreft uw verklaring dat de politie 500 euro van u vroeg om de camerabeelden te bekijken wanneer u klacht bij hen indiende naar aanleiding van uw gestolen tas, moet weerom worden opgemerkt dat dit een louter blote bewering betreft die u niet kunt staven aan de hand van enig concreet gegeven (CGVS, p. 15).

Uw verklaringen dat een partij iedere week op straat kwam, dat de leden hierbij mensen aanvielen en vernielingen aanrichtten en dat ze op een dag u probeerde aan te vallen doch dat u kon ontsnappen (CGVS, p. 10, 12 & 16) zijn opnieuw blote beweringen. U legt weliswaar kopieën van acht foto's van een betoging neer doch deze kopieën kunnen geenszins aantonen waar, wanneer en om welke reden er werd gedemonstreerd. Bovendien kunnen deze kopieën van foto's geenszins aantonen dat u er op een dag door de partijleden werd gevisieerd. Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Zelfs indien partijleden geprobeerd zouden hebben om u aan te vallen, quod non, moet worden vastgesteld dat u ook na dit incident geen klacht heeft ingediend bij de politie (CGVS, p. 16). Bijgevolg heeft u opnieuw niet kunnen aantonen dat u zich niet kan beroepen op de bescherming van de autoriteiten in Griekenland.

Hetzelfde dient te worden opgemerkt betreffende de bedreiging van uw dochter Sedra door een vriendin die haar in elkaar wou laten slaan (CGVS, p. 9 & 15). Ook hier heeft u nagelaten de politie in te lichten (CGVS, p. 15). Uw verklaring hiervoor als zou de politie niets doen omdat de daders minderjarig zijn (CGVS, p. 15), is een louter blote bewering en overtuigt niet.

Aangaande uw verklaringen dat uw dochter S. psychologische problemen heeft gekregen in Griekenland en er drie zelfmoordpogingen heeft ondernomen (CGVS, p. 9, 13, 14 & 15), moet worden vastgesteld dat u hieromtrent geen enkel objectief document neerlegt die deze beweringen kan aantonen. De brief geschreven door uw dochter S. dd. 09.12.2019 waarin ze verwijst naar haar eerste zelfmoordpoging en het geluidsfragment dat S. heeft ingesproken waarin ze vertelt over haar psychologische problemen en drie zelfmoordpogingen in Griekenland hebben immers een gesolliciteerd en subjectief karakter en werden opgesteld en ingesproken te uwen behoeve in het kader van uw verzoek waardoor ze objectieve bewijswaarde ontberen. Bovendien verklaart u geen documenten te hebben over de psychologische problemen van S. (CGVS, p. 14). Ook is ze nooit naar een ziekenhuis gegaan naar aanleiding van één van deze zelfmoordpogingen en dit terwijl ze volgens u bleekwater had gedronken (CGVS, p. 14-15). Bovendien moet hieromtrent worden opgemerkt dat u pas na uw aankomst in België van S. en haar broer vernomen heeft dat ze zelfmoordpogingen had ondernomen (CGVS, p. 14-15).

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet werd beperkt om een welbepaalde reden.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beoordeling en beslissing niet wijzigen. Immers, de kopie van uw familieboekje, de kopie van een identiteitskaart op uw naam, de kopieën van één pagina van de Syrische paspoorten van uw drie kinderen en de kopie van een uittreksel van gezinssamenstelling van de burgerlijke stand bevatten louter gegevens omtrent uw identiteit en die van uw kinderen die niet onmiddellijk ter discussie staan. Uit de kopie van een Griekse elektriciteitsfactuur dd. 15.05.2019 blijkt geenszins dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, er niet gegarandeerd zouden zijn .

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster bekritiseert de motieven van de bestreden beslissing en voert derhalve de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

2.2. In de bestreden beslissing wordt, over de situatie van verzoeksters oudste dochter S. het volgende gesteld:

“Aangaande uw verklaringen dat uw dochter S. psychologische problemen heeft gekregen in Griekenland en er drie zelfmoordpogingen heeft ondernomen (CGVS, p. 9, 13, 14 & 15), moet worden vastgesteld dat u hieromtrent geen enkel objectief document neerlegt die deze beweringen kan aantonen. De brief geschreven door uw dochter S. dd. 09.12.2019 waarin ze verwijst naar haar eerste zelfmoordpoging en het geluidsfragment dat S. heeft ingesproken waarin ze vertelt over haar psychologische problemen en drie zelfmoordpogingen in Griekenland hebben immers een gesolliciteerd en subjectief karakter en werden opgesteld en ingesproken te uwen behoeve in het kader van uw verzoek waardoor ze objectieve bewijswaarde ontberen. Bovendien verklaart u geen documenten te hebben over de psychologische problemen van S. (CGVS, p. 14). Ook is ze nooit naar een ziekenhuis gegaan naar aanleiding van één van deze zelfmoordpogingen en dit terwijl ze volgens u bleekwater had gedronken (CGVS, p. 14-15). Bovendien moet hieromtrent worden opgemerkt dat u pas na uw aankomst in België van S. en haar broer vernomen heeft dat ze zelfmoordpogingen had ondernomen (CGVS, p. 14-15).”

2.3. Verzoekster legt een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet. Zij wijst op de ernstige psychologische problemen van haar oudste dochter S., en zij legt stukken voor die blijk geven van het parcours dat in België reeds werd afgelegd om de gepaste psychologische hulp voor haar te verkrijgen, zo onder meer een brief van de leraar van S., die zijn zoektocht naar hulp voor S. schetst en verwijst naar de uiteindelijk toegekende toestemming voor eerstelijnspsychologische hulp voor S., een brief van de maatschappelijk werker van de gemeente Ardooie van 7 juli 2020 waarin deze stelt dat uitzonderlijk toestemming werd gegeven om S. op te volgen, *“want ze ging steeds meer en meer achteruit”*, een attest van het CLB waarin wordt gesteld dat S. dringend nood heeft aan psychologische begeleiding en een psychologisch verslag van 15 februari 2020 waarin wordt gesteld dat gezien de ernst van de situatie verdere psychologische opvolging noodzakelijk is. Ook voegt zij een uittreksel bij van het AIDA Country Report: Greece – 2017, update 2019.

2.4. De verwerende partij betoogt ter zitting dat dit nieuwe elementen zijn waarvan zij nog niet op de hoogte was ten tijde van de bestreden beslissing, maar dat daarmee nog niet is aangetoond dat zij geen toegang zou hebben tot de nodige zorgen in Griekenland en dat uit de stukken blijkt dat het zelfs in België geen sinecure is om de gepaste hulp te krijgen.

2.5. Wat dit laatste argument betreft, stelt de Raad vast dat S. nu effectief de nodige psychologische ondersteuning krijgt, en verder blijkt uit het door verzoekster neergelegde landenrapport dat, zelfs aangenomen dat het op zich niet volstaat om vast te stellen dat elke persoon die internationale bescherming kreeg toegekend in Griekenland het risico loopt om in onmenselijke situatie terecht te komen, dergelijke personen zich daar in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en dat zij worden geconfronteerd met belemmeringen inzake de toegang tot socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen.

2.6. Gelet op het voorgaande en het kwetsbaar profiel en de niet betwiste psychologische problematiek van de oudste dochter van verzoekster, dient *in casu* te worden nagegaan in welke mate verzoekster in staat zal zijn om zich in Griekenland de nodige hulp toe te eigenen en medische, minstens psychologische opvolging verzekerd te zien voor haar dochter.

2.7. De bestreden beslissing dient te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 december 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien september tweeduizend twintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS